

и додѣто ходѣше въ църквѣ тѣ въ Соломоновъ притворъ, пытажъ го Іздентѣ: Ты ли си Христосъ? И защо то Іисусъ имѣ рече: Дѣла та ми свидѣтельстватъ за мене, обаче вѣнци не вѣрвате, защо то не стѣ отъ онѣя овцы, които ми е дѣлъ отецъ мой, съ когото съмъ азъ єдно; тога Іздеи тѣ грабнахъ камани за да го оубѣшатъ като порѣгатель, защо то оубожава сѣбе си. Но Іисусъ имѣ отвѣща: ако сѫщото Писаніе имѣнова сынове Божій тѣхъ, на които е станало Божіе то слово, какъ бы той, когото освати и прати на свѣта Богъ, да рѣгле, като имѣнова сѣбе си сынъ Божій? Отъ дѣла та ми прече, дѣмаше имѣ, да познайте, чи отецъ мой е оу менѣ, и азъ оу отца си. — Зато Іздеи тѣ пакъ ищехъ да го оубоватъ, но той отиде на снаиѣ странѣ на Йордана, дѣто кръщавашъ попреди Іоаннъ. —

§. 51. Іисусово мнѣніе за брака и за безжестство то и благословеніе на дѣца та.

Іисусъ като прибываше въ Іздейски тѣ предѣлы пытажъ го Фарисеи тѣ и искусително: ако е простено, да развожда нѣкои женѣ си: И той имѣ рече: Богъ като сътвори човѣцъ тѣ мъжкий и женский полъ, заповѣда да бѫдѫтъ и двата като єдна плоть. Проче и ако да е простили Моясей развода на мъжа и на жена та, направилъ е това заради жесточеството на човѣцъ тѣ; но не трѣба даса развождатъ ако не са долоки жената на прѣлюводѣйство. А защо то оученици тѣ мѣ заключавахъ отъ тѣй, чи по добрѣ е човѣцъ да са не женни, Іисусъ имѣ рече: не е възможно на всички тѣ човѣцъ да са не женатъ. И за то наражда имѣ три вида човѣцъ, които могатъ да са не женати: Тѣи сѫ дѣма, скопци отъ рожденіе то си, скопци отъ насиливаніе, и скопци самоволни: И освенъ тѣхъ дѣфи тѣ не могатъ да са не женати. — Тога мѣ донесохъ дѣца, да положе рацѣ си на тѣхъ и да ги благослови: и защо то оученици тѣ мѣ не поскахъ родители имѣ да ги доносатъ при Іисуса, той имѣ